

jo kun være at spille Tiden at gentage det. Jeg skal blot fremhæve, at den nordlige Del af Banen, der vil komme til at gaa gennem Horns Herred, føles der særlig Trang til. Horns Herred ligger som en noget isoleret Egn i Nordsjælland, og skønt der naturligvis ogsaa paa andre Egne, som Banen vil komme til at gaa igennem, føles Trang til, at Arbejdet endelig paabegyndes, kan det ikke være andet, end at det hidtil stifmoderligt behandlede Horns Herred i allerhøjeste Grad føler Trang dertil. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) omtalte denne Sag ved Finanslovens første Behandling, og jeg er ganske overbevist om, at han indtager samme Stilling til den som vi andre, hvis Valgkredse er interesserede i den. Jeg tillader mig derfor at slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nu fremsatte, og vil paa det allervarmeste anbefale, at der bliver gjort noget i denne Sag, og at det bliver gjort hurtigt, for at Beboerne paa de Egne, som Banen skal gennemløbe, ikke skal faa den Tro, at de kan risikere at blive sat endnu længere tilbage med Hensyn til dette Banespørgsmaal. Det viste sig under Valgkampagnen i Sommer, at der virkelig var en saadan Frygt derude. Men hvis nu Finansudvalget og Ministeren vil tage fat paa Sagen, antager jeg, at denne Frygt vil ophøre; blot man ser den mindste Antydning af, at der gøres Skridt til Banens Anlæg, vil Frygten sikkert ophøre. Jeg anbefaler derfor paa det varmeste, at man fører det Samraad, der er holdt mellem Finansudvalget og Ministeren, videre og skrider til virkelig Handling i denne Sag snarest muligt.

S. Sørensen: Det er Betænkningens Nr. 125, der giver mig Anledning til nogle korte Udtalelser. Der er der Tale om Kanalen ved Hvide Sande. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til de Skrivelser, som gennem Trafikministeren er tilstillede Finansudvalget, og som er affattede af Vandbygningsdirektør Westergaard. Særlig skal jeg pege paa en enkelt af disse Skrivelser, nemlig den, der findes opført som Bilag 2. Der er deri udførligt gjort Rede for Aarsagerne til den Katastrophe, der indtraadte den 18.—19. November forrige Aar. Da Telegrammerne indløb om den Katastrophe, som indtraadte den allerførste Gang, det begyndte at blæse en lille Smule op, efter at Værkerne var byggede, var der vistnok mange af de ærede Medlemmer,

der forstod det saaledes, at disse Molehoveder, om jeg maa kalde dem saa, var væltede om af Bølgeslaget i Stormen. Men Aarsagen dertil kommer tydeligt frem i Vandbygningsdirektørens Redegørelse. Jeg var ogsaa nok klar over den Gang, at det var Bundsikringen, der var ødelagt. Der var mange, der trøstede sig med, at saa længe Bundsikringen holdt, havde det ingen Nød. Men det var den, der var ødelagt, og saa kunde selve Molerne, som skulde støtte sig til den, ikke holde. Men som sagt, det er alt sammen meget tydeligere beskrevet, end jeg kan gøre det, paa Side 294 i Tillæg B. Der bruger Vandbygningsdirektøren saa stærke Udtryk om Bundsikringen, som at den er „dels sunket ned, dels bortrevet“, dels ligger den Øst for Sikringslinien, hvor den er ført hen af Strømmen. Paa flere Steder nævner han, at Sandet ligger nøgent nede i den Linie, som skulde have været belagt med Bundsikring.

Dette har jeg blot villet henlede Opmærksomheden paa. Samtidig vil jeg sige, at denne Redegørelse fra Vandbygningsdirektøren staar i skærende Modsetning til det, som Kommissionen udtalte, den Gang vi skulde vedtage Lovforslaget om disse Sikringer. Der staar saaledes i de Udtalelser af Kommissionen, der fulgte som Bilag til det den 27. Marts 1912 fremsatte Lovforslag — Tillæg A. Sp. 4701 —, at om disse Sikringsforanstaltninger ved man, at de vil kunne modstaa selv nok saa stærke og voldsomme Angreb fra Havet. Naar man nu sammenholder denne Udtalelse fra den Kommission, over hvis Betænkning Lovforslaget er bygget, med Vandbygningsdirektørens Redegørelse, tror jeg, en saadan Sammenligning er god at faa Forstand af.

Hvad der i øvrigt skal ske angaaende selve Sagen, skal jeg ikke udtale mig om — der bliver desværre senere Anledning til det. Men jeg har villet gøre opmærksom paa, at Medlemmerne behøver ikke at lede hele Betænkningen igennem: paa Side 294 i Tillæg B vil de finde god Besked fra Vandbygningsdirektør Westergaard.

J. C. Christensen: Jeg agter ikke nu at tale om Spørgsmaalet Hvide Sande. Skrivelserne staar jo affrykte i Betænkningen, og jeg antager, at Medlemmerne allerede har gjort sig bekendt med dem, ogsaa uden nogen Pegepind. Men jeg venter, at vi faar et Forslag en Gang om, hvad der skal gøres ved Forholdene derovre, og da finder jeg, Tiden er til at udtale sig.